

Ulmejutt

Estlandia. Oli 3023.aasta kevad. Mégissa seisis planeet Maa tähtsuselt teise kosmosejaama ootesaalis ja vaatas tohutu suurest illuminaatorist välja kaugusesse. Ta polnud pikast kosmosereisist väsinud. Teda tegi mõtlikuks need kurikuulsad lood, mis ta siia saabumisel oli kuulnud... Mégissa tuli vabast maailmast, kus puuduvad suremine, haigused ja mandumine. Kaaskondlased imestasid, miks ta soovib sinna pärapõrgusse, olematusse kohta sõita, mis jääb raudtähe sisemusse. - Nelja igaviku pärast on sellest paigast järel vaid udu!, märkisid nad. Aga Mégissa otsus oli kindel. Ta rentis endale humanoid-keha.

Mégissa oli varemgi kodust kaugel olnud. Õpingud viisid teda Speca galaktikasse, mis jääb Maast 1,7 miljardi valgusaasta kaugusele. Aga esimene reis Maale oli Mégissa jaoks sama põnev kui õpingud poolläbipaistvate kaheksajalasarvaste olendite juures, kelle ümber luminestsents ehk « külm valgus » .

Planeet Maa oli tuhande aastaga täielikult muutunud. Oma osa oli suurtel purustustel eelmise sajandi alguses. Kui Ciakahrr Impeeriumi Invasioon oleks läbi läinud, oluks olukord trööstitu. Praeguseks oli üles ehitatud täiesti uus tsivilisatsioon. Linnad olid muutunud ultramoodsaks, hõljudes mitmel tasapinnal. Kliima oli valdavalt troopiline, taimestik lopsakas. Õhurõhk oli kõrgem, päike eredam. Inimesed oli pikemad kui enne ja nahk veidi sinakam.

Marsi sõjad olid lõppenud. Marslased olid kohanenud Marsi pinnal asuvate Maa kolooniatega, mis asusid põhiliselt maa all. Maa kolooniaid leidis ka mujal Päikesesüsteemis. Need olid saavutatud tähevendade abiga.

Tol päeval ei olnud Maale palju tulijaid. Vaid mõned kosmoselaevad Siiriuselt.

Kosmosejaama ootesaalis püüdis Mégissa pilku üks vanem härra, kes elavalt žestikuleeris ja oli jutuhoos kahe veenuslasega.

-Kuidas viljakaks saada - see on kohaliku mehe jutt!, naeris kiitsakas vanahärra. Nähes lähenevat Mégissat, pöördus vanahärra tema poole: Kas sa oled kohalik?

-Kohalik?

-Helesinise planeedi elanik?

- Ei, ma pole kohalik. Ma tulen kaugelt.

-Mis teid meie planeedile toob?

-Ma uurin nõidade ajalugu. Nõiad, tõelised nõiad on haruldased maailmades.

-Jaa...Estlandia Nõidade Liit on juba 1008-aastane. Kosmose mõistes ei ole see küll pikk aeg, aga meie, surelike jaoks on see siiski märkimisväärne. Elavad veel teise Atlantise tuleku üle! Nende peakorter asub siit kolmanda mäe jalamil. Estlandia on kuulus nõidademaa. Ei imesta, et oskate kauges kosmoses siia tulla neid otsima.

-Mis sai asutajatest?, küsis Mégissa.

-Asutajad läksid koju. Nad jätsid maha õpetused neile, kes siia rumala peaga satuvad, et neil oleks lootust.

Angelika Vaarman